27/12/2019

De ce Dumnezeu a devenit om? – Fotoreportaj cu restaurarea unei icoane

Legea morții, care a urmat fărădelegii, stăpânește asupra noastră și din ea nu a existat nicio scăpare.

Lucrul care se întâmpla era în adevăr atât monstruos cât și nepotrivit. Desigur, ar fi fost de neconceput ca Dumnezeu să-și nege cuvântul Său, iar omul, păcătuind, să nu moară; dar era la fel de monstruos ca ființele care au împărtășit natura Cuvântului lui Dumnezeu să fi pierit și să fi căzut în neexistență prin corupere. Nu era demn de bunătatea lui Dumnezeu ca făpturile făcute de El să fie aduse la nimic prin înșelăciunea făcută de diavol în om; era extrem de nepotrivit ca lucrarea lui Dumnezeu în omenire să dispară, fie prin propria neglijență, fie prin înșelăciunea spiritelor rele.

Așadar, făpturile pe care El le-a creat raționale, precum Cuvântul, au pierit, de fapt, iar astfel de lucrări nobile erau pe drumul spre ruină. Ce trebuia să facă Dumnezeu, fiind bun? Trebuia El să lase corupția și moartea să își croiască drumul în ele? În acest caz, la ce folos le-a făcut la început?

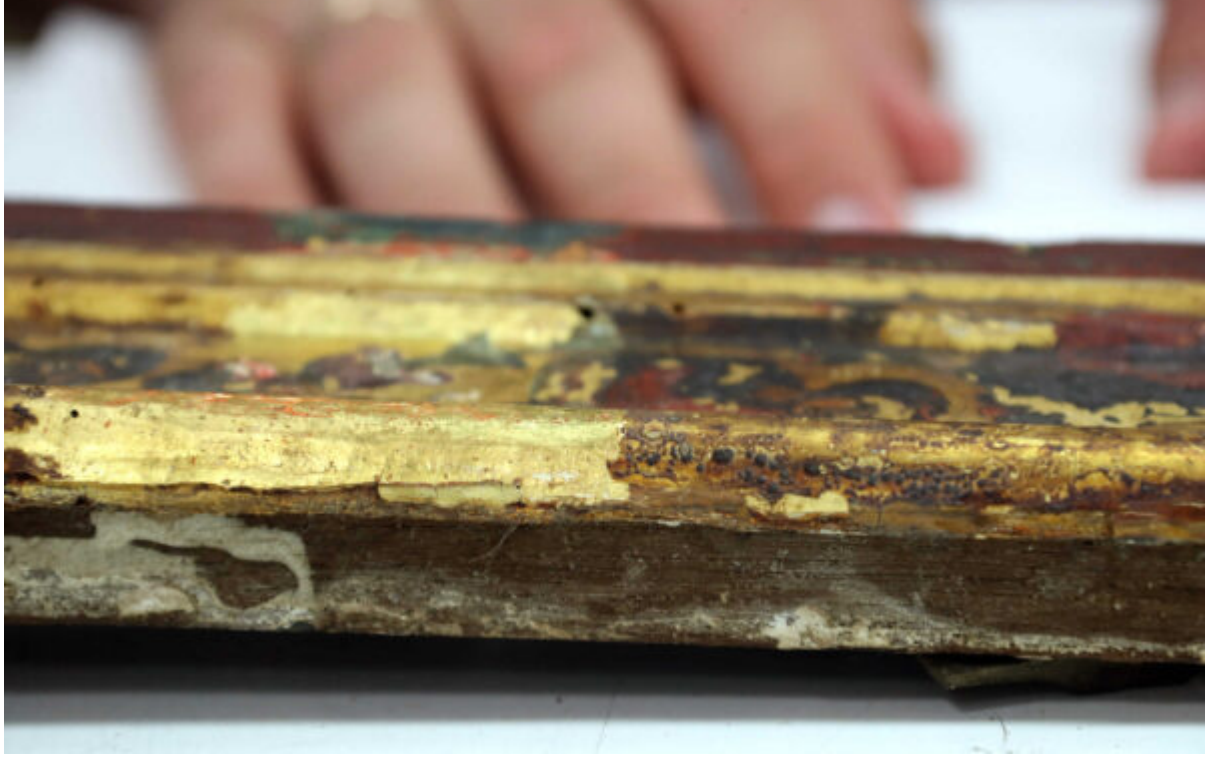
Cu siguranță, ar fi fost mai bine să nu fi fost creat niciodată, decât să fi fost creat, să fii neglijat și pierit; și, în afară de aceasta, o asemenea indiferență față de ruinarea propriei Sale lucrări în fața propriilor Săi ochi ar argumenta nu bunătatea în Dumnezeu, ci limitarea, și asta cu atât mai mult decât dacă El nu ar fi creat deloc oameni. Prin urmare, era imposibil ca Dumnezeu să lase omul să fie dus de corupție, pentru că ar fi nepotrivit și nevrednic de Sine Însuși.

În acest scop, atunci, Cuvântul lui Dumnezeu incorporal, incoruptibil și imaterial a intrat în lumea noastră. Într-un sens, într-adevăr, El nu a fost departe de ea înainte, pentru că nicio parte din creație nu a fost niciodată fără Cel care, nepărăsind vreodată unirea cu Tatăl, totuși umple toate lucrurile care sunt. Dar acum El a intrat în lume într-un mod nou, coborându-Se și ascunzându-Se la nivelul nostru în dragostea Sa și revelarea de sine pentru noi, pentru a restabili omul – icoana Sa.

Bazat pe Sfântul Athanasie cel Mare

Fotografii din atelierul de restaurare la mănăstirea Vatopedi, Muntele Athos. Puteți vedea diferite etape în restaurarea unei icoane și a unei rame.

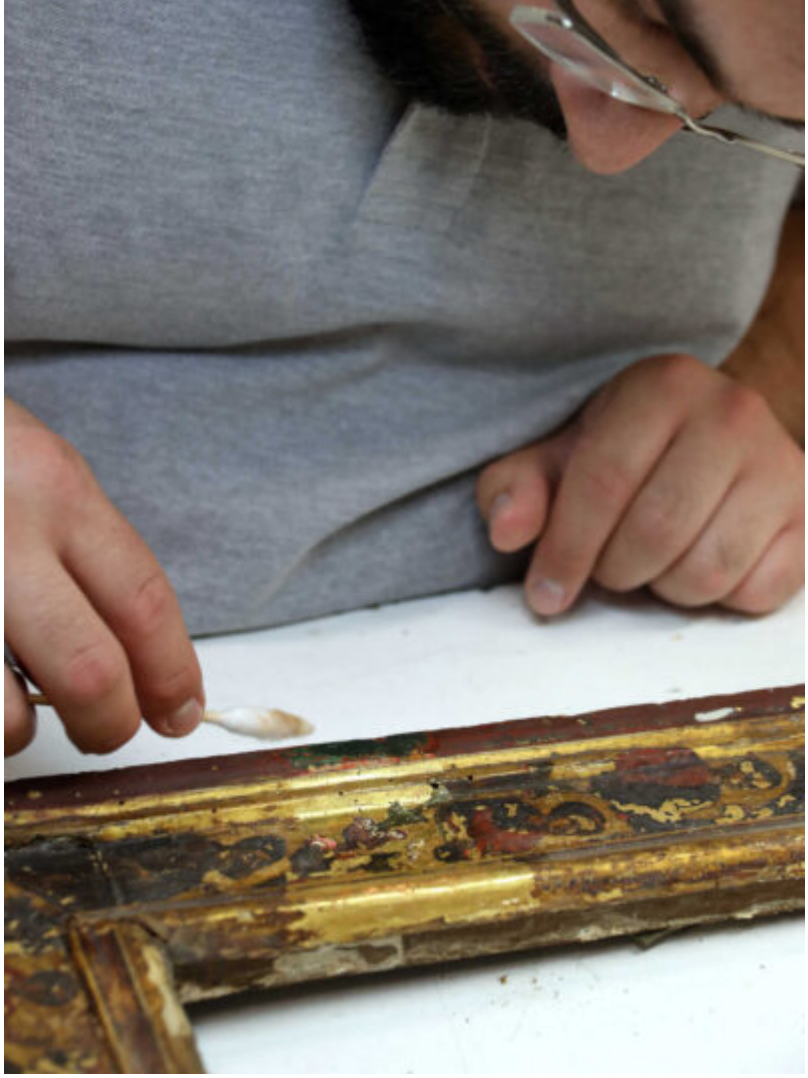

The law of death, which followed from the Transgression, prevailed upon us, and from it there was no escape. The thing that was happening was in truth both monstrous and unfitting. It would, of course, have been unthinkable that God should go back upon His word and that man, having transgressed, should not die; but it was equally monstrous that beings which once had shared the nature of the Word should perish and turn back again into non-existence through corruption. It was unworthy of the goodness of God that creatures made by Him should be brought to nothing through the deceit wrought upon man by the devil; and it was supremely unfitting that the work of God in mankind should disappear, either through their own negligence or through the deceit of evil spirits.

As, then, the creatures whom He had created reasonable, like the Word, were in fact perishing, and such noble works were on the road to ruin, what then was God, being Good, to do? Was He to let corruption and death have their way with them? In that case, what was the use of having made them in the beginning?

Surely it would have been better never to have been created at all than, having been created, to be neglected and perish; and, besides that, such indifference to the ruin of His own work before His very eyes would argue not goodness in God but limitation, and that far more than if He had never created men at all. It was impossible, therefore, that God should leave man to be carried off by corruption, because it would be unfitting and unworthy of Himself.

For this purpose, then, the incorporeal and incorruptible and immaterial Word of God entered our world. In one sense, indeed, He was not far from it before, for no part of creation had ever been without Him Who, while ever abiding in union with the Father, yet fills all things that are. But now He entered the world in a new way, stooping to our level in His love and Self-revealing to us in order to restore man – His icon.

Based on Saint Athanasios the Great

In the photos, a glimpse from the restoration workshop at Vatopedi monastery, Mount Athos. You see various stages in restoration of an icon and of a frame.

ro.asceticexperience.com